

Arrest

nr. 201 688 van 26 maart 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat E. ROBBERECHTS
Korte Van Ruusbroecstraat 48
2018 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, op 19 maart 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 9 maart 2018.

Gelet op de artikelen 39/77/1 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 maart 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 maart 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN *loco* advocaat E. ROBBERECHTS, en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen op 14 april 2008 België is binnengekomen, diende op 16 april 2008 een asielaanvraag in.

1.2. Op 26 september 2008 nam de commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing luidt als volgt:

"Asielaanvraag: 16/04/2008

Overdracht CGVS: 21/05/2008

U werd in de Engelse taal gehoord op de zetel van het Commissariaat-generaal voor Vluchtelingen en Staatlozen (hierna CGVS) op 21 augustus 2008 van 9.18u tot 12.10u.

A. Feitenrelaas

U verklaarde de Kameroense nationaliteit te bezitten en katholiek te zijn. U bent geboren in Aya Ayuk Ndip op 3 maart 1973. U woonde van uw geboorte totdat u zeven jaar werd in Aya Ayuk Ndip, daarna verhuisde u – samen met uw ouders – naar Douala.

Sinds 2005 bent u lid van de organisatie 'de jeugd van Aya Ayuk Ndip'. Dat zelfde jaar ging u praten met topmensen van het bedrijf 'Ingénierie Forestière' – waarvan de eigenaar F. B. is, de zoon van de president van Kameroen – over compensaties. Volgens uw verklaringen is er immers een wet in Kameroen die zegt dat 'als je hout kapt in een dorp, je aan dat dorp water, een hospitaal, wegen,... moet geven'. Het bedrijf wilde niets geven, omdat de zoon van de president boven iedereen staat. In maart 2006 begon het bedrijf 'Ingénierie Forestière' met de ontginning van bosgebied. Sinds januari 2007 werd u verkozen als de president van 'de jeugd van Aya Ayuk Ndip'. Uw taak was de jeugd samenbrengen en tegen de exploitatie van het bos en voor de ontwikkeling van het dorp vechten. Op 9 september 2007 ging u van Douala naar Aya Ayuk Ndip om een bijeenkomst van 'de jeugd van Aya Ayuk Ndip' bijeen te roepen. Op 10 september 2007 werd een jeugdmeeting georganiseerd. Op 11 september 2007 vond er een demonstratie plaats en blokkeerden jullie de wegen naar de exploitatiezone en namen jullie de kettingzagen weg, zodat werken onmogelijk was. De politie kwam tussenbeide en arresteerde vele personen. U werd door de 'chief' aangeduid als jeugdleider en als enige naar de Gendarmerie Brigade van Mamfé meegenomen. U werd er beschuldigd van jeugdleider te zijn en tegen het bedrijf 'Ingénierie Forestière' te zijn. Na twee dagen opsluiting vroeg men u om een document te ondertekenen waarin stond dat u geen meetings meer ging organiseren, maar u weigerde te tekenen. Op 15 september 2007 werd u overgebracht naar Mamfé Central Prison. Een maand later werd u getransfereerd naar de Kondengui gevangenis te Yaoundé. In april 2008 kon u – met de hulp van uw zakenpartner M. – ontsnappen toen u met andere gevangenen op een boerderij ging werken. M. verborg u voor twee dagen in een verlaten huis in Douala. Toen kwam hij langs met zijn vriend 'Mo.' die u een groen paspoort gaf. U ging met Mo. naar de luchthaven en vertrok op 13 april 2008 om de dag nadien in België toe te komen.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen onvoldoende gegevens of elementen hebt aangehaald waaruit blijkt dat u uw land heeft verlaten uit een 'gegronde vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève of een 'reëel risico op lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming of dat u zich kan beroepen op bedoelde vrees of risico in geval van een eventuele terugkeer naar uw land. U verklaarde uw land van herkomst te hebben verlaten omwille van een vrees tot vervolging die het gevolg zou zijn omdat u de jeugdleider van Aya Ayuk Ndip bent en op 11 september 2008 een protestactie organiseerde tegen het bedrijf 'Ingénierie Forestière', maar volgende bedenkingen dienen bij uw verklaringen op het Commissariaat-generaal te worden gemaakt.

Er kunnen vragen gesteld worden bij uw betrokkenheid bij het dorp Aya Ayuk Ndip.

U verklaarde dat Aya Ayuk Ndip uw dorp is (gehoor CGVS, p.17). Er dient echter opgemerkt te worden dat u verklaarde sinds de leeftijd van zeven jaar in Douala te wonen, waar u tot uw 16 jaar naar school ging, bijkomend vier jaar 'auto-electriciteit' bij studeerde om vervolgens een eigen bedrijf op te starten (gehoor CGVS, p.4-5). Toen de dossierbehandelaar u vroeg om dorpen te noemen in de buurt van Aya Ayuk Ndip, gaf u 'Bessem', 'Echitako', 'Eyang', 'Babong' en 'Nkogho' op (gehoor CGVS, p. 2). Uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie bij het administratieve dossier werd gevoegd, blijkt dat er heel wat dorpen dichterbij liggen die niet door u werden genoemd. U kent bovendien de naam van de Divisional Officer die de macht uitoefende in Aya Ayuk Ndip toen u op 11 september 2007 problemen kende, niet (gehoor CGVS, p.3). Deze onwetendheden ondersteunen uw verklaringen dat u reeds lang geleden Aya Ayuk Ndip verliet (gehoor CGVS, p.4-5). Toen u werd gevraagd waarom u zo actief was in Aya Ayuk Ndip aangezien u reeds lang in Douala woonde, gaf u een zeer vaag antwoord door te zeggen dat het uw dorp is en dat er zonder de jeugd geen toekomst is (gehoor CGVS, p.17). Bovendien verklaarde u dat uw vader vijf jaar geleden overleden is en uw moeder twee jaar geleden overleed (gehoor CGVS, p.16). Blijkens uw verklaringen woont uw enige zus, A. O., niet in Aya Ayuk Ndip, maar in Limbe (gehoor CGVS, p.3 en 16). Uit het voorgaande blijkt dat u uw leven in Douala had opgebouwd en dat uw band met Aya Ayuk Ndip – al was het maar omdat uw directe familie er niet woonde – in geen geval hecht was.

In die zin kan men zich dan ook afvragen waarom uitgerekend ú – die (nog) weinig banden had met Aya Ayuk Ndip – zich geroepen voelde om de bevolking van Aya Ayuk Ndip te leiden in hun eis voor compensaties van het bedrijf 'Ingénierie Forestière'. Bovenstaande vaststellingen tonen aan dat u weinig overtuigende verklaringen heeft afgelegd over uw betrokkenheid bij het dorp Aya Ayuk Ndip. Opmerkelijk is ook dat u – ondanks bovenstaande bemerkingen betreffende uw weinig hechte band met Aya Ayuk Ndip – als de president van de 'jeugd van Aya Ayuk Ndip' werd verkozen (gehoor CGVS, p.8). Men zou immers verwachten dat men eerder een permanente bewoner van het dorp als voorzitter zou kiezen, al was het maar omdat een dergelijk iemand meer weet heeft van het reilen en zeilen in het dorp en bijgevolg meer geschikt is om de bevolking te vertegenwoordigen.

Verder kun en er een aantal bedenkingen worden gemaakt bij uw activiteiten voor de 'jeugd van Aya Ayuk Ndip'. Zo is het opmerkelijk dat u – ondanks bovenstaande bemerkingen betreffende uw weinig hechte band met Aya Ayuk Ndip – als de president van de 'jeugd van Aya Ayuk Ndip' werd verkozen (gehoor CGVS, p.8). Men zou immers verwachten dat men eerder een permanente bewoner van het dorp als voorzitter zou kiezen, al was het maar omdat een dergelijk iemand meer weet heeft van het reilen en zeilen in het dorp.

U verklaarde dat de 'jeugd van Aya Ayuk Ndip' een president, een secretaris en een publiciteitssecretaris had en dat uzelf op een meeting in januari 2007 tot president van de organisatie werd benoemd (gehoor CGVS, p.8). Nadat de dossierbehandelaar u vroeg hoe men lid kon worden, verklaarde u dat de 'jeugd van Aya Ayuk Ndip' geen organisatie is, maar enkel een meeting (gehoor CGVS, p.8). Uit voorgaande verklaringen blijkt echter dat er wel degelijk een aantal functies zijn en dat uzelf de belangrijkste functie had. Bovenstaande bedenkelijke verklaringen ondermijnen de geloofwaardigheid van uw lidmaatschap van de 'jeugd van Aya Ayuk Ndip'.

Vervolgens kunnen we een aantal bedenkingen formuleren betreffende de activiteiten die u deed voor de 'jeugd van Aya Ayuk Ndip'. U verklaarde dat we in 2005 met de topmensen van het bedrijf Ingénierie Forestière gingen spreken (gehoor CGVS, p.9 en 17). Later verklaarde u dat u als enige persoon ging praten, omdat enkel u de moed had en u de leider was (gehoor CGVS, p.17). Verder weet u niet in welke maand u met die personen ging praten (gehoor CGVS, p.9). U kent ook de namen niet van de toppersonen van Ingénierie Forestière waar u mee sprak (gehoor CGVS, p.9). Uw verklaring dat u in 2005 als leider van de jeugd van Aya Ayuk Ndip met toppersonen van Ingénierie Forestière ging praten kan trouwens ook worden betwijfeld, omdat u verklaarde echter dat het bedrijf 'Ingénierie Forestière' pas in maart 2006 begon met de ontginning van bosgebied en dat u pas sinds januari 2007 werd verkozen als de president van 'de jeugd van Aya Ayuk Ndip' (gehoor CGVS, p.8 en 9). Bovenstaande vaagheden en inconsistentie maken uw verklaringen betreffende uw gesprek met de toppersonen van Ingénierie Forestière niet geloofwaardig.

U verklaarde dat er in Kameroen een wet zou bestaan die zegt dat 'als je hout kapt in een dorp, je aan dat dorp water, een hospitaal, wegen,... moet geven', maar u weet niet wat het nummer van het wetsartikel is (gehoor CGVS, p.12). U weet ook niet hoeveel compensatie het bedrijf juist moet geven (gehoor CGVS, p.12). Indien u weet hebt van het bestaan van dergelijke wet, zou men mogen verwachten dat u deze wettelijke bepalingen zou aangrijpen om de rechten van de dorpsbewoners af te dwingen, alvorens meteen over te gaan tot onwettelijke praktijken zoals diefstal van kettingzagen en blokkage van wegen (gehoor CGVS, p.12). U verklaarde echter nooit een advocaat gecontacteerd te hebben om een zaak aan te spannen tegen de Ingénierie Forestière, omdat u op 11 september 2007 werd gearresteerd en 'ze' bovendien alle wetten in handen hebben (gehoor CGVS, p.12). Toen de dossierbehandelaar u vroeg of de Ingénierie Forestière ooit veroordeeld werd, gaf u aan dat er niets te doen is tegen de zoon van de president (gehoor CGVS, p.10). U verklaarde dat er bovendien geen organisaties zijn die u steunen in uw actie, omdat er niets te doen is tegen de zoon van de president en dat ook internationale organisaties niets kunnen beginnen tegen de zoon van president Biya (gehoor CGVS, p.10). Volgens informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie bij het administratieve dossier werd gevoegd, blijkt echter dat F. B. reeds werd veroordeeld in Kameroen voor illegale houtkap. Daarenboven verklaarde u niet te weten of de Ingénierie Forestière ook in andere zones bedrijvigheden had (gehoor CGVS, p.17). U weet ook niet of de protestactie van 11 september 2007 iets uithaalde, omdat u werd gearresteerd (gehoor CGVS, p.11). Men kan echter verwachten dat de president van de 'jeugd van Aya Ayuk Ndip' die leider was tegen de Ingénierie Forestière van bovenstaande zaken op de hoogte is. Deze onwetendheid ondermijnt verder de geloofwaardigheid van uw lidmaatschap van de 'jeugd van Aya Ayuk Ndip'. U maakte het bijgevolg niet geloofwaardig dat u daadwerkelijk vervolgd werd voor de door u aangehaalde feiten.

Gelet op bovenstaande vaststellingen maakt u de oorzaak van uw problemen niet aannemelijk en kan bijgevolg geen geloof gehecht worden aan de door u beweerde vrees voor vervolging of een reëel risico op lijden van ernstige schade.

De door u in het kader van uw asielprocedure neergelegde geboorteakte, toont uw identiteit aan, die niet meteen in twijfel wordt getrokken. U legde geen documenten voor om uw reisweg te staven.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

1.3. Op 26 februari 2018 werd verzoeker overgebracht naar het gesloten centrum te Steenokkerzeel.

1.4. Op 28 februari 2018 diende verzoeker een tweede asielaanvraag in.

Hij heeft tussen de asielprocedures twee verblijfsmachtigingsaanvragen ingediend in toepassing van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet. Bij de aanvragen heeft verzoeker een Kameroens paspoort voorgelegd dat op 11 april 2013 werd afgegeven te Brussel. De verblijfsmachtigingsaanvragen werden geweigerd en de Raad verwierp de tegen deze beslissingen ingediende beroepen (RvV 29 augustus 2014, nr. 128 443; RvV 22 maart 2017, nr. 184 189).

Op 1 juli 2017 legde verzoeker een verklaring af tot wettelijke samenwoning met mevrouw T. G.. Op 8 november 2017 weigerde de ambtenaar van de burgerlijke stand de registratie van de wettelijke samenwoning.

1.5. Op 9 maart 2018 nam de commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoeker op 9 maart 2018 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

*"Asielaanvraag: 28/02/2018
Overdracht CGVS: 07/03/2018*

Dit dossier betreft een situatie waarvoor artikel 57/6/2, derde lid van de Vreemdelingenwet voorschrijft dat binnen een korte termijn een beslissing moet genomen worden.

A. Feitenrelaas

U verklaarde de Kameroense nationaliteit te bezitten en katholiek te zijn. U bent geboren in Aya Ayuk Ndip op 3 maart 1973. U woonde van uw geboorte totdat u zeven jaar werd in Aya Ayuk Ndip, daarna verhuisde u – samen met uw ouders – naar Douala.

Op 16 april 2008 diende u een eerste asielaanvraag in bij de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna DVZ). Op 30 september 2008 nam het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna CGVS) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, omdat u niet aannemelijk maakte betrokken te zijn bij uw geboortedorp Aya Ayuk Ndip, laat staan dat u activiteiten zou hebben gehad voor de jeugd van dat dorp (namelijk protesteren tegen de lokale houtkap). U ging niet in beroep tegen de beslissing van het CGVS. U keerde niet terug naar uw land van herkomst.

Op 13 juni 2013 diende u een verzoek in op grond van artikel 9 bis. Op 10 februari 2014 werd uw verzoek onontvankelijk verklaard. Uw beroep hiertegen werd op 29 augustus 2014 door de Raad voor Vreemdelingenzaken (hierna RvV) verworpen.

Op 22 april 2016 diende u een nieuw verzoek in op grond van artikel 9 bis. Dit verzoek werd op 10 oktober 2016 onontvankelijk verklaard. Uw beroep hiertegen werd op 22 maart 2017 door de RvV verworpen.

Op 1 juli 2017 deed u een aanvraag tot wettelijke samenwoning met T. G. Op 8 november 2017 werd – na onderzoek – uw aanvraag tot wettelijke samenwoning met T. G. (rr (...)) geweigerd.

Op 25 februari 2018 werd u door de politie van 'PZ Rupel' gearresteerd en op 26 februari 2018 werd u overgebracht naar het gesloten centrum 127 bis te Steenokkerzeel.

Op 28 februari 2018 diende u in het gesloten centrum 127 bis te Steenokkerzeel een tweede asielaanvraag in. U verklaarde dat de situatie in uw land slecht is en het niet veilig is, vermits u uit het Engelstalige deel van Kameroen komt en ze u bij aankomst in Kameroen zullen doden omdat er alle dagen Engelstaligen gedood worden. U gaf aan dat er een 'totale genocide' is en alle dagen Engelstaligen gedood worden, huizen en mensen in brand gestoken worden, mensen afgeslacht worden en er massa graven zijn. Verder gaf u aan dat u niet bij uw vrouw en kind zal zijn bij terugkeer naar Kameroen. U verklaarde verder dat u als nieuw bewijs 'U Tube' (waarschijnlijk bedoelde u 'You Tube'), Ambazonia Crisis heeft, wat u op internet vond en waaruit moet blijken dat de Engelstalige bevolking gedood en gefolterd wordt.

B. Motivering

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw asielaanvraag niet in overweging genomen kan worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een meervoudige asielaanvraag bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de commissaris-generaal het asielverzoek niet in overweging.

Vooreerst kan worden opgemerkt dat in het kader van uw eerste asielaanvraag het CGVS op 30 september 2008 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus nam en dit omwille van het feit dat u niet aannemelijk maakte betrokken te zijn bij uw geboortedorp Aya Ayuk Ndip, laat staan dat u activiteiten zou hebben gehad voor de jeugd van dat dorp (namelijk protesteren tegen de lokale houtkap). U woonde immers van uw zeven jaar in Douala, ging daar tot uw zestiende naar school en volgde vervolgens vier jaar 'auto-elektriciteit', waaruit blijkt dat u te Douala uw leven opbouwde.

Voor wat de verklaringen uw tweede asielaanvraag, kunnen vooreerst volgende bedenkingen worden gemaakt.

Uit het administratieve dossier blijkt dat op 30 september 2008 het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna CGVS) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus nam en u naliet in beroep te gaan tegen de beslissing van het CGVS. Verder blijkt dat u op 13 juni 2013 en op 22 april 2016 een verzoek indiende op grond van artikel 9 bis. Beide verzoeken werden onontvankelijk verklaard en uw beroep tegen de laatste beslissing werd op 22 maart 2017 door de RvV verworpen. Verder blijkt dat u op 1 juli 2017 een aanvraag tot wettelijke samenwoning met T. G. deed. Op 8 november 2017 werd – na onderzoek – uw aanvraag tot wettelijke samenwoning met T. G. (rr (...)) geweigerd.

Op 25 februari 2018 werd u door de politie van 'PZ Rupel' gearresteerd en op 26 februari 2018 werd u overgebracht naar het gesloten centrum 127 bis te Steenokkerzeel.

Er dient te worden vastgesteld dat u pas op 28 februari 2018 een asielaanvraag indiende (zie administratief dossier). Van iemand die daadwerkelijk niet naar zijn land kan terugkeren omwille van een 'gegronde vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, kan men verwachten dat hij ook onmiddellijk na het ontstaan van deze vrees of van dat risico asiel aanvraagt. Het feit dat u dit niet deed en wachtte tot u daadwerkelijk gearresteerd werd en overgebracht werd naar een gesloten centrum, toont aan dat de geloofwaardigheid van de door u ingeroepen vrees voor vervolging of van het risico op het lijden van ernstige schade kan worden gerelativeerd.

Verder dient te worden opgemerkt dat u zich in het kader van uw tweede asielaanvraag louter beperkt tot verwijzen naar de algemene situatie te Kameroen.

U gaf algemeen aan dat de situatie in uw land slecht en onveilig is, er problemen zijn tussen de Franstaligen en de Engelstaligen te Kameroen, er een 'totale genocide' is en alle dagen Engelstaligen gedood worden, huizen en mensen in brand gestoken worden, mensen geslacht worden en er massa graven zijn (schriftelijke verklaring meervoudige aanvraag, dd.28/02/2018, vraag 1.1.1., 3.3.1. en 5.5.1.). U verklaarde verder dat u als nieuw bewijs 'U Tube' (waarschijnlijk bedoelde u 'You Tube'), Ambazonia Crisis heeft, wat u op internet vond en waaruit moet blijken dat de Engelstalige bevolking gedood en gefolterd wordt (schriftelijke verklaring meervoudige aanvraag, dd.28/02/2018, vraag 3.3.1.). Er dient echter te worden vastgesteld dat u geen documenten neerlegde in het kader van uw tweede asielaanvraag.

U gaf verder aan te vrezen dat ze u bij aankomst in Kameroen zullen doden, omdat u uit het Engelstalige deel van Kameroen komt en er alle dagen Engelstaligen gedood worden (schriftelijke verklaring meervoudige aanvraag, dd.28/02/2018, vraag 1.1.1.). Een verwijzing naar de algemene situatie ten gevolge van een separatistisch conflict volstaat niet om aan te tonen dat u in uw land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd. Een individuele beoordeling van uw vraag naar internationale bescherming, waarbij u uw vrees voor vervolging in concreto dient aan te tonen, is noodzakelijk. Er dient echter te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent deze vrees voor vervolging te concretiseren en/of te individualiseren. U verwees immers slechts naar deze algemene situatie en u haalde aan dat dat u bij terugkeer naar Kameroen gedood zou worden, omdat u van het Engelstalige deel van Kameroen bent, maar u haalde verder geen concrete elementen aan die op u persoonlijk van toepassing zijn. U haalde verder op geen manier uw persoonlijke betrokkenheid bij de Zuid-Kameroense onafhankelijkheidsbeweging aan. Bovendien werd reeds eerder aangehaald dat u van uw zeven jaar in Douala woonde, u daar tot uw zestiende naar school ging en vervolgens vier jaar 'auto-elektriciteit' volgde (zie administratief dossier). Uit bovenstaande blijkt dat u te Douala uw leven opbouwde. U toonde op geen enkel moment aan dat de huidige veiligheidssituatie in Douala; (met zijn meer dan 3.000.000 inwoners de grootste stad van Kameroen en de stad waar u uw leven opbouwde (zie administratief dossier)) van die aard is om een context van ernstig of blind geweld af te leiden als gevolg van een gewapend conflict.

Gelet op bovenstaande maakte u niet aannemelijk dat u bij een eventuele terugkeer naar Kameroen zou worden vervolgd door de Kameroense autoriteiten of ten aanzien van deze autoriteiten een reëel risico op het lijden van ernstige schade zou lopen.

Verder gaf u aan dat u niet bij uw vrouw en kind zal zijn bij terugkeer naar Kameroen. Er dient te worden opgemerkt dat u op 1 juli 2017 een aanvraag tot wettelijke samenwoning met T. G. deed, maar op 8 november 2017 – na onderzoek – uw aanvraag tot wettelijke samenwoning met T. G. (rr (...)) geweigerd werd, omdat vastgesteld werd dat uw poging om de wettelijke samenwoning te registreren niet gericht was op het aangaan van een duurzame verbintenis tussen partners, maar op het verwerven van een verblijfsrecht (zie bijlage 13 septies CID – OV (...) dd.26/2/2018).

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

Bij gebrek aan nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt, moet de commissaris-generaal, in overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, op een met redenen omklede wijze oordelen of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement.

Het CGVS merkt hierbij op dat het in het kader van de haar op grond van de Vreemdelingenwet toegekende bevoegdheid uitsluitend uitspraak doet over de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling of over de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij het beoordelen of een verwijderingsmaatregel naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel is de bevoegdheid van het CGVS bijgevolg beperkt tot een onderzoek van de elementen die verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat er geen nieuwe elementen aan de orde zijn of door u zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, met alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er actueel geen elementen voorhanden zijn die er op wijzen dat een terugkeerbesluit naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel.

Wat de eventuele problemen betreft die geen verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, wijst het CGVS er op dat de Dienst Vreemdelingenzaken dienaangaande vastgesteld heeft dat voor wat betreft de door u ingezette verblijfsprocedures waarvoor de DVZ wel verantwoordelijk is kan gesteld worden dat deze verblijfsprocedures allen werden afgewezen en er geen schending van artikel 3 EVRM werd aangetoond. De betrokkene diende diverse verzoeken tot machtiging tot verblijf overeenkomstig artikel 9bis in die op 10/02/2014 en 10/10/2016 geweigerd werden door de Dienst Vreemdelingenzaken. Bijgevolg dient dan ook besloten te worden dat er geen elementen voorhanden zijn waaruit kan blijken dat een verwijderingsmaatregel naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat uw asielaanvraag niet in overweging kan worden genomen in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet.

Uw aandacht wordt gevestigd op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing overeenkomstig artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet, aangezien u zich op het ogenblik van de kennisgeving van de beslissing in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in artikel 74/8 en 74/9 bevindt of ter beschikking bent gesteld van de regering."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert aan als volgt:

"Schending van de motiveringsplicht.

In de bestreden beslissing wordt hoofdzakelijk als reden opgegeven voor de niet in overweging name van de asielaanvraag van verzoeker dat verzoeker tegen de negatieve beslissing van het Commissariaat Generaal in het kader van zijn eerste asielaanvraag op 30-09-2008 geen beroep aantekende bij de RvV.

Feit is dat verzoeker op dat ogenblik geen financiële middelen had om deze procedure (beroep) op te starten. Een pro deo advocaat had hij niet op dat ogenblik.

Verzoeker kan op heden niet afgestraft worden voor een procedure die hij 10 jaar geleden al dan niet voerde, en dit om begrijpelijke financiële redenen.

Feit is dat verzoeker op heden wel degelijk in gevaar is bij een terug keer naar Kameroen.

De realiteit is inderdaad zo dat verzoeker uit het Engelstalige gedeelte van Kameroen komt en bij aankomst in het land zal gedood worden. Er heerst momenteel een ware genocide van de Engelstalige Kameroenezen.

Informatie hierover vindt verzoeker inderdaad op het internet en op diverse nieuwszenders.

Dat de beslissing aangeeft dat verzoeker deze informatie niet individueel maakte.

Niets is minder waar.

Verzoeker komt uit Kameroen en is Engelstalig. Dit is zijn individuele toestand.

Vastgesteld moet worden dat deze motivering een zeer standaard motivering is en het duidelijk is dat bij de beoordeling er geen concrete toetsing werd gedaan aan de elementen in dit dossier.

Men verwijst niet naar de toestand in Kameroen, die aangehaald wordt door verzoeker.

De "nieuwe elementen " die zogenaamd niet worden bijgebracht door verzoeker vindt men op het internet en zijn van algemene aard. Deze elementen zijn dagelijks nieuws op de dagelijkse journaals in Kameroen.

Hiernaar wordt verwezen door verzoeker.

Er wordt tevens geen rekening gehouden met de procedure die thans aanhangig is bij de Familierechtbank inzake de vordering tot wettelijke samenwoning.

Evenwel gaat men voorbij aan het feit dat verzoeker zeer jonge kinderen heeft en deze misschien nooit meer zal kunnen zien. Deze specifieke omstandigheden werden niet overwogen in de motivering terwijl de jonge leeftijd van kinderen wel degelijk een belangrijke rol speelt wanneer de afweging moet gemaakt worden of een scheiding van het gezin al of niet schade met zich zou meebrengen.

Het is algemeen gekend dat kinderen rond deze leeftijd zich volop bevinden in de hechtingsfase en zich daarbij zullen hechten aan de zorgpersonen met wie hij of zij dagelijks betrokken is.

Een verblijf in het buitenland door de verwijdering van verzoeker van het grondgebied betekent dat de dochter van verzoeker een leven tegemoet gaat zonder vader.

Het hoeft niet gezegd dat zeer jonge kinderen alsdan totaal vervreemd zullen zijn van hun vader en wanneer verzoeker dan zou terugkeren (ooit? Wanneer?) hij dit vervreemdingsproces zal moeten trachten om te keren hetgeen geenszins een evidentie is.

Het is ook zeer schadelijk in hoofde van de kinderen om op jonge leeftijd van een ouder gescheiden te zijn en tast in belangrijke mate het hechtingsproces en vertrouwensband aan die er tussen ouders en kind moet bestaan.

De leeftijd van de kinderen laat ook niet toe dat het gebrek aan persoonlijke en fysieke contacten wordt vervangen door telefonische contacten teneinde de vervreemding tegen te gaan.

Niettegenstaande verweerder weet dat er in het gezin van verzoeker een zeer jong kind aanwezig is (thans 2), werd hierover met geen woord gerept in de motivering die zich beperkt tot een standaardformulering.

Zodoende werd de materiële motiveringsplicht geschonden.

Schending van art. 12bis par. 7 Vreemdelingenwet juncto art. 8 EVRM

Art. 12bis par. 7 van de Vreemdelingenwet stelt dat het vereist is dat steeds rekening wordt gehouden met het hoger belang van het kind bij het nemen van een beslissing in toepassing van art. 12 bis Vreemdelingenwet.

Door eenvoudigweg geen rekening te houden met de kinderen van verzoeker, is men voorbij gegaan aan de specifieke situatie van de aanwezigheid van een zeer jong kind (+ stiefkind) dat nog volop in de hechtingsfase zit.

Het hoger belang van het kind vereist wel degelijk dat het op die jonge leeftijd kan vertoeven in de nabijheid van zijn beide ouders en niet gedwongen wordt om voor een lange tijd onthouden te worden van contact met één van zijn ouders.

De inmenging in een gezinsleven dient gerechtvaardigd te zijn en mag geen inbreuk maken op art. 8 EVRM dat het recht op huwelijk- en gezinsleven als een fundamenteel recht bestempelt.

Dit recht kan slechts aangetast worden met het oog op bepaalde doeleinden die beperkend zijn opgesomd in het EVRM waarbij moet vastgesteld worden dat geen één van deze doeleinden in onderliggend geval voorhanden is.

De inmenging kan dan ook niet verantwoord worden, rekening houdend met de zeer jonge leeftijd van het kind en het hoger belang dat steeds moet in rekening gebracht worden (RVV 29.06.2010 nr. 45.618)."

2.1.2. Ter ondersteuning van het beroep legt verzoeker volgende stukken neer:

"3. Vaststelling Familierechtbank dd. 03-10-2018

4. Geboorte akte kind".

2.2. Artikel 57/6/2, eerste lid, van de Vreemdelingenwet, in toepassing waarvan de bestreden beslissing werd genomen, luidde als volgt:

"Na ontvangst van het asielverzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het asielverzoek niet in overweging en hij oordeelt op een met redenen omklede wijze dat een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement. In het andere geval, of indien de vreemdeling voorheen het voorwerp heeft uitgemaakt van een weigeringsbeslissing die werd genomen bij toepassing van de artikelen 52, § 2, 3°, 4° en 5°, § 3, 3° en § 4, 3°, of 57/10, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing tot inoverwegingname van de asielaanvraag."

Deze bepaling werd *mutatis mutandis* ondergebracht in artikel 57/6/2, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet (BS 12 maart 2018):

“Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk.”

Om een volgend verzoek om internationale bescherming in overweging te nemen, thans ontvankelijk te kunnen verklaren, moeten er derhalve nieuwe elementen aanwezig zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker om internationale bescherming in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

2.3. De Raad, die beschikt over een hervormingsbevoegdheid, moet een arrest vellen dat gemotiveerd is en geeft aan waarom verzoekers volgende verzoek om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de voorwaarden van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, waarbij hij duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen. Een aangevoerde schending van artikel 12bis van de Vreemdelingenwet en artikel 8 van het EVRM houdt in deze zaak geen verband met die voorwaarden.

2.4. Verzoekers argument dat niet hem kan worden verweten dat hij meer dan tien jaar heeft gewacht om zijn tweede verzoek om internationale bescherming in te dienen, aanvaardt de Raad niet. Verzoeker heeft immers tussen de beide procedures om internationale bescherming nog twee verblijfsmachtigingsprocedures doorlopen met de bijstand van een advocaat (RvV 29 augustus 2014, nr. 128 443; RvV 22 maart 2017, nr. 184 189). Bovendien blijkt verzoeker in het kader van huidig beroep niet te kunnen toelichten waarom hij zo lang heeft gewacht om zijn volgend verzoek om internationale bescherming in te dienen. Van iemand die daadwerkelijk niet naar zijn land van herkomst kan terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan men verwachten dat hij ook onmiddellijk na het ontstaan van deze vrees of van dat risico zijn verzoek om internationale bescherming indient. Verzoeker deed dit niet en wachtte tot hij overgebracht werd naar het gesloten centrum te Steenokkerzeel. De geloofwaardigheid en de ernst van de ingeroepen problemen kan hierdoor worden gerelativeerd.

Verder volhardt verzoeker in zijn verklaring dat hij een Engelstalige is uit Kameroen die op het ogenblik dat hij aankomt in Kameroen vermoord zal worden in het kader van een genocide en de Ambazonia Crisis. De Raad merkt op dat de bestreden beslissing correct vermeldt dat een dergelijke verwijzing naar een algemene situatie in Kameroen niet aannemelijk maakt dat verzoeker ten gevolge van een separatistisch conflict zelf problemen zou ondervinden bij een terugkeer naar Douala. Daarbij gaat verzoeker overigens gemakshalve voorbij aan de vaststelling dat hij zijn betrokkenheid bij de Zuid-Kameroense onafhankelijkheidsbeweging op geen enkele manier staft. Ook blijkt verzoeker sinds zijn zevende tot zijn vijftiendigste in Douala te hebben gewoond. Hij is er tot zijn zestiende naar school geweest en heeft er nog vier jaar “auto-elektriciteit” gevolgd. Verzoeker brengt ook geen enkel stuk bij dat een ander licht kan werpen op de beoordeling dat de huidige algemene veiligheidstoestand in Douala van die aard is dat hij een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade zou kunnen invoeren. De commissaris-generaal steunt zich hiervoor op bronnenmateriaal van International Crisis Group, IRIN, Peace Direct, Amnesty International en Wikipedia (Landeninformatie, stuk 4). Verzoeker betoogt slechts dat zijn nieuwe elementen op het internet te vinden zijn, van algemene aard zijn en dagelijkse items op het Kameroense nieuws zijn, maar dit laat geenszins toe om te kunnen spreken van nieuwe gegevens in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet.

Tot slot merkt de Raad op dat verzoekers toelichting over zijn vermeende familiale banden in België geen relevant element is voor de beoordeling van zijn nood aan internationale bescherming ten aanzien van Kameroen. De procedure voor de familierechtsbank, waar een rechtsdag is voorzien op 3 oktober 2018, en de geboorteakte van T.T.A., dochter van verzoeker en mevrouw G.T. geboren op 13 januari 2016 te Antwerpen (verzoekschrift, stukken 3 en 4), kunnen daarom niet nuttig worden aangevoerd.

De Raad is van oordeel dat er geen nieuwe elementen aan de orde zijn, of door verzoeker werden aangebracht, die de kans aanzienlijk groter maken dat hij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

Voorts treedt de Raad de commissaris-generaal bij dat, in overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid, van de Vreemdelingenwet, op een met redenen omklede wijze werd geoordeeld dat een terugkeerbesluit niet leidt tot refoulement (thans artikel 57/6/2, § 2, van de Vreemdelingenwet).

Bovenstaande vaststellingen volstaan om het beroep te verwerpen.

2.5. In tegenstelling tot hetgeen verzoeker vraagt, kan de Raad de bestreden beslissing slechts vernietigen om specifieke redenen zoals bepaald in artikel 39/2, § 1, 2° en 3°, van de Vreemdelingenwet, redenen die *in casu* niet worden aangetoond, zoals blijkt uit wat voorafgaat. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig maart tweeduizend achttien door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP